

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 3 juni 2006 72. årgang

: NYTENKNING I NT-FAGET s 12-13

: HVALVIK FLYTTER TIL ROMA s 20

Anne-Inger
Sunner

Geir Otto
Holmås

Hvalvik

101-årige
Johannes Bondevik:

MF har
vært viktig

Mye skal fungere noen hektiske førsommeruker:

Eksamenstid!

Eksamenskomiteen kvalitetssikrer innkomne eksamensoppgaver. Fra venstre Svein Olaf Thorbjørnsen, Ida Katrine Hatlevik, Morten Holmqvist, Kristin Norseth og Hanne Birgitte Sodal Tevito.

Egentlig er det eksamenstid hele året på MF, men de fleste avvikles på våren og før jul. Nå er det travle eksamenstider for både lærere, ansatte og studenter, og svært mange detaljer må være på plass for at alle eksamener er gjennomført på forskriftmessig måte, til beste for studentene. Lærerne må i god tid formulere forslag til oppgaver. Disse godkjennes av en egen eksamenskomite. Det gjøres avtaler med interne og eksterne sensorer og eksamensvakter. Tillatte hjelpemidlene må være tilgjengelig. Lokalitetskabalen må gå opp. Noen må trøstes. Besvarelsene sendes til de rette vedkommende. Alle oppgaver skal rettes innen en gitt tidsfrist. Resultatene føres inn i eksamensprotokollen, og etter sensur kan det fremdeles være en jobb å gjøre; som for eks. å begrunne karakterer studentene er misfornøyd med. Det kan være over 15 ulike eksamener på en dag ved MF denne våren. Tilsammen er altså dette vårens store puslespill.

9. mai var det skriftlig eksamen i Ledelse og medarbeiderskap. I forgrunnen Kristian Storaas Vatne.

Hilde Brabrand er her oppe til muntlig eksamen i Misjon og diakoni. Sensorer er Tormod Engelsviken (t.v.) og Steinar Moe.

Hurra for eksamensvaktene!

MF har ca. 30 eksamensvakter, og de er alle svært viktige for avvikling av eksamen. 17. mars ble det arrangert fest for dem hvor omlag 20 var til stede. På bildet sitter (fra v.) Helge Alstad, Solbjørg Wøllo, Elisabeth Billing, Erik Kragerud, Erna Jeppesen, Merete Salomonsen og Kjell Akselsen.

Bildet under viser fra venstre Erna Jeppesen, Solbjørg Wøllo, Marit Spydevold og Arne J. Eriksen. Marit Spydevold har i svært mange år vært den mest sentrale personen på MF når det gjelder å avvikle eksamener, ha kontakt med sensorer og eksamensvakter, og registrering av alle eksamensresultater. Foto: Pirjo Krabbe.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

MED LEDERVERV PÅ MF. Fra venstre: Olav Skjevesland ble gjenvalgt som ordfører i forstanderskapet. Svein Helgesen ble også gjenvalgt som styreleder. Vidar L. Haanes er fakultetets rektor og sekretær i forstanderskapet.

Nye forstandere og styremedlemmer

Forstanderskapsmøtet 24. april hadde som en av sine oppgaver å velge nye, eksterne medlemmer til fakultetets styre.

Forstanderne ble i møtet orientert av fakultetsledelsen om strategiplanen 2006-2009 med vekt på fakultets relasjon til Den norske kirke og de frivillige organisasjonene. Det ble også orientert om studietilbudene, og representanter for Studentrådet informerte om studentfaglige forhold. Etter å ha vedtatt mindre endringer i grunnreglene, gikk forstanderskapet til valg.

Medlemmer i Styret er:

Eksterne: Utdanningsdirektor Svein Helgesen, Stavanger (leder), professor Gunnar Breivik, Oslo, domprost Herborg Finnset Heiene, Tromsø, personalsjef Terje Hærås, Skien, instituttleder Elisabeth Nilsen, Bodø, investeringsdirektor Rune Selmar, Opppegård
Interne: Professor Harald Hegstad, professor Svein Olaf Thorbjørnsen, stipendiat Kristin Moen Saxegaard, førstekonsulent Claudia Talgo, leder i studentrådet Anders Bergh, faglig leder i studentrådet Ingrid Stene.

Varamedlemmer:

Eksterne: Sokneprest Dag Auli, Oslo, fylkessekretær Kari Skår Sørheim,

Masfjordnes, sokneprest Bent Reidar Eriksen, Askim, sokneprest Kåre Skråmestø, Oslo.

Interne: Professor Gunnar Heiene, stipendiat Joar Haga, studieveileder John-Arne Jensen, student Henrik Guui-Larsen, student Eike Ziller-Off.

Rektor Vidar L. Haanes er styrets sekretær.

Medlemmer i Forstanderskapet er:

Ordfører: biskop Olav Skjevesland, Kristiansand, varaordfører: biskop Ole Christian Kvarme, Oslo.

Medlemmer: Prosjektansv. Olaug Vedvik Torset, Kristiansand S, gen.sekr. Nils Tore Andersen, Lorenskog, redaktør Magne Lero, Bekkestua, domprost David Gjerp, Tonsberg, gen. sekr. Kåre Rune Hauge, Oslo, kapellan Ingunn M. Aarseth Hoivi, Rissa, gen.sekr. Rolf Kjode, Opppegård, kapellan Stein Reinertsen, Farsund sykehusprest Kari Ripegututu, Skien, feltprest, Kpl Tor Arne Berntsen, Bergen, rektor Kjetil Glimstad, Grimstad, kapellan Harald Kaasa Hammer, Tonsberg, adm.dir. Idar Magne Holme, Kristiansand S, daglig leder Nina B. Røvang, Amot, direktør Knud Jørgensen, Oslo, adjunkt Ann Mari Aas, Stjørdal, gen.sekr. Kjell Markset, Oslo, rektor Tone Lindheim, Mandal.

Varamedlemmer: gen.sekr. Kjetil Aano, Stavanger, gen.sekr. Bjørn A. Wegge, Oslo, org.sekr. Kari Lindtveit, Opppegård, gen.sekr. Kjell Bertel Nyland, Bergen, og prost Ingrid Vad Nilsen.

Forstekonsulent Claudia Talgo i studieadministrasjonen holder oversikt over studentutveikling og søkerantall.

Flere søkere totalt enn på samme tid i fjor

Det er ofte stor spenning rundt søker-tallene til universiteter og høyskoler på denne tiden av året. Det opereres med ulike tidsfrister og det kan være vanskelig for nye studenter å være orientert om prosedyrer og opptaksregler.

MFs studieadministrasjon med sine konsulenter og studieveiledere svarer daglig på mange henvendelser, og aktiviteten er høy selv om den ikke kan måles med dagene like før og like etter semesterstart. Førstekonsulent Claudia Talgo er optimistisk når det gjelder studentrekrutteringen:

– Vi har flere søkere totalt sett enn i fjor på samme tid, selv om antallet 1. prioritetsøkere har gått ned fra 182 i fjor til 165 i år. At vi likevel har flere søkere, skyldes nok bl.a. at vi nå opererer med tre teologivarianter i oversikten på Samordna opptak imot én tidligere. Med våre nye bachelor- og master i teologi har vi fått alternativer til det rene profesjonsstudiet, og det kan se ut som om dette har slått positivt ut, sier Claudia som legger til at det er en fin fordeling på de ulike emnene. – Vi får gode kull og er godt fornøyd.

MF legger vekt på å kunne følge opp studentene enda bedre slik at hver enkelt får et mest mulig effektivt studium.

– Og hva med tidsfristene?

– De som søker lokalt til MF, må gjøre det innen 1. juni. Fristen for å omprioritere på Samordna opptak er 1. juli.

lys&liv

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet
Redaksjon:

Vidar L. Haanes (ansv. red.), Terje Hegertun (red.), Marianne Torp (red.sekr.), Kristin Norseth.

Mailadresse:

lysgliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 23.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsyttere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF gir skattefritak:

Gaver kommer under regelen for tilskudd til vitenskapelig forskning. Dette er i tillegg til eventuelle gaver til frivillige organisasjoner. Inntil kr. 10.000 eller maks 10% av inntekten kan trekkes fra. (Jfr. Skattelovens §6-42). MF må ha gaverens fødselsnummer hvis beløpet skal innrapporteres til skattemyndighetene.

MF tilbyr følgende grader:

- Bachelor i teologi
- Bachelor i Ungdom, kultur og tro
- Bachelor i KRL (innenfor fagområdene Kultur- og samfunnsfag)
- Disiplinbasert Mastergrad i kristen domskunnskap
- Erfaringsbasert master i kristendoms-kunnskap, studieretning KRL fagdidaktikk (deltid)
- Master i teologi
- Master of Philosophy in Theology
- Mastergrad i kirkelig undervisning (kateket)
- Master i diakoni
- Cand. theol. (prestudiet)
- Ph.d. innenfor fagområdene kristendoms-kunnskap og teologi

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå samt ex.phil/ex.fac-studier tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdanningsstilbud for lærere.

Besøksadresse:

Gydass vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
E-post: post@mf.no
Tlf.: 22 59 05 00. Fax.: 22 59 05 05
Bankgiro: 3000 17 41841
MFs hjemmeside: www.mf.no
Fax til info. kontor: 22 59 05 01

Grafisk produksjon:

Koinos, Skårer
Trykk:
Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr: 24.000

Neste nr.:
september 2006

MF er også mitt

Hvem eier MF? Spørsmålet er ikke retorisk ment. Man kan saktens spørre hvem som egentlig eier og driver den private institusjonen MF. Statlige utdanningsinstitusjoner har et ansvar for og en forpliktelse til å utdanne personer til de mange stillinger og funksjoner som trengs i samfunnet, i tillegg til å forske og utvikle Norge videre som kunnskapsnasjon og velferdssamfunn. Hva gjør så de private utdanningsinstitusjonene? I Norge er det slik at de stort sett har samme ansvar og forpliktelse som de statlige. Det er ikke tillatt for eierne av private utdanningsinstitusjoner å ta ut fortjeneste av virksomheten. Likevel finnes det en rekke skoler og utdanningsinstitusjoner som kan sies å være kommersielle. Menighetsfakultetet er ikke en kommersiell institusjon, og det har en egenartet organisering som sier mye om hva MF er og ønsker å være. Vi er verken en stiftelse eller et aksjeselskap, men nærmest en forening. Så hvem er det som eier MF? Her er parallellen med de statlige institusjonene interessant, for MF eies egentlig av brukerne. Frem til 1972 ble MF drevet uten statsstøtte, og var helt avhengig av gaver fra menigheter og enkeltpersoner. MF eies av et forstander-

... MF eies egentlig av brukerne

skap, som nettopp er et forstanderskap og ikke et representantskap. Medlemmene av forstanderskapet representerer ikke bestemte eierorganisasjoner eller grupper med finansiell innflytelse over institusjonen. Forstanderskapet består av 20 medlemmer og 5 møtende varamedlemmer, og samles en gang årlig. Det er selvsupplerende, og man velges inn for 8 år. Gjennom de snart 100 år MF har eksistert har dette fungert rimelig bra. I perioder har det nok vært en overvekt av forstandere fra bestemte organisasjoner eller grupper i kirken, men stort sett har dette regulert seg selv. Man har som regel valgt en biskopene Olav Skjevesland og Ole Christian Kvarme som er ordfører og varaordfører. De valgte eller tilsatte ledere for de frivillige kristne organisasjonene har også vært godt representert. I dagens forstanderskap finner vi en hel rekke generalsekretærer og ledere, fra Misjonsselskapet, Normisjon, Sjømannskirken, Krik, Laget, Norsk Misjon i Øst, Misjonsalliansen, Diakonhjemmet, Areopagos og inntil nylig KFUM/KFUK. Så finner vi også en del representanter for de yrkesgrupper man utdanner til, lærere fra grunnskoler og bibelskoler, prester og andre kirkelig tilsatte. Disse er det som eier MF; ikke på egne vegne, men på brukernes vegne. MFs eksistensberettigelse ligger i å tilby god utdanning i teologi, kirkelig undervisning, diakoni, KRL og andre fag som kirken, orga-

nisasjonene, skolen og samfunnet trenger, samt å formidle kunnskap til de samme brukere. I tillegg har MF et nasjonalt ansvar for teologisk forskning og forskerutdanning. Selv om forstanderskapet er eier, er styret MFs overste, ansvarlige organ. Forstanderskapet velger 6 eksterne medlemmer av styret, mens de faglig ansatte velger 3, administrativt ansatte velger 1 og studentene velger 2 medlemmer. Styreleder for tiden er utdanningsdirektør Svein Helgesen, og de øvrige eksterne er professor Gunnar Breivik (Idrettshøgskolen), investeringsdirektør Rune Selmar, domprost Herborg Finnset Heiene, instituttleder Elisabeth Nilsen (Høgskolen i Bodø) og personalsjef Terje Hærås (Modum). Sammen med ansatte representanter og studenter, gir dette MF et kompetent og profesjonelt styre.

Menighetsfakultetet ble ikke opprettet primært for å fjerne teologien fra universitetet, men for å sikre en likestilt, vitenskapelig utdanning av prester på et teologisk grunnlag som kirken kunne leve med. Opprettelsen var ikke et prinsipielt oppgjør med akademisk teologi, men et oppgjør med den konkrete, liberale teologi som var nærmest enerådende ved det statlige universitetet for 100 år siden. Da man startet forelesningene i 1908 var det 14 av ca. 160 teologistudentene som valgte Menighetsfakultetet. Antallet innskrevne studenter økte likevel forbausende raskt, så at det allerede i 1921 var flere studenter ved MF enn ved Det teologiske fakultet (84 mot 79). Siden da har det stort sett vært flere studenter ved MF enn ved de konkurrerende fakulteter. Det er i dag mange utdanningsinstitusjoner som tilbyr teologisk og kristendomsfaglig utdanning av høy kvalitet. Det er stort sett et godt samarbeid i mellom oss, og vi har felles møteplasser i nasjonale fagråd og andre samarbeidsorganer. Menighetsfakultetet har likevel en særlig misjon, som menighetenes fakultet. Vi har fortsatt stor tro på denne modellen, en utdanningsinstitusjon som eies av brukerne, og som først og fremst skal utdanne til stillinger i kirker, skoler og frivillige organisasjoner. Så si til deg selv neste gang du leser om MF: «MF er også mitt».

Vidar L.
Haanes
rektor

Kapellet på dette hus...

Det var glede blant israelittene da de drog opp til Jerusalem og toget inn i templet. Vi kjenner også på den samme glede i dag ved å samles i dette hellige rom og sier som israelittene: «Kom fram for hans åsyn med fryd!»

Arkitektur er språk, arkitektur er kommunikasjon. Kirkehusene og kirketårnene i byer og bygder taler om tro og annerledes nærvær i våre liv. Kapellet på dette fakultetet taler også sitt språk og sier noe om det liv som leves på dette stedet. Salme 100 setter oss på sporet. Det handler om:

- troens og livets større rom
- tjenestens større rom
- fellesskapets større rom

Kapellet er selve hjerterommet på dette fakultet

Kapellet på dette hus skal for det første være en påminnelse om livets og troens større rom: *Kjenn at Herren er Gud!*

Noen av oss husker fremdeles det gamle Menighetsfakultetet i St. Olavs gate 29. Der var det ikke noe kapell, men vi hadde et bonnerom. Det var det minste rommet på det gamle MF. Likevel var ikke noe rom større for våre liv og vår tro enn det. Her ble våre klare og forvirrede tanker og våre liv på samme tid tatt til fange og satt fri av en større Herre: av Guds nåde i Jesus Kristus.

Kapellet er selve hjerterommet på dette fakultet: livet her handler ikke bare om kunnskap, men at denne kunnskap både skal være forankret i - og fore oss inn i kjennskap til - den ene sanne Gud og hans Sønn Jesus Kristus.

Kapellet på dette hus skal for det andre utruste oss og minne oss om tjenestens større

rom: *Tjen Herren med glede! Han har skapt oss og ikke vi selv.*

Den kunnskap som grundig studium og utdannelse gir, er god utrustning til tjeneste for Gud i kirke og samfunn. Men denne utrustning skal bæres og gjennomføres av Guds egen gjerning i våre liv: av de gode gaver han har gitt den enkelte som skapt i hans bilde, av nådens samfunn med Jesus Kristus, av Helligåndens gjerning i våre liv. Her vil han forme

våre liv og tjeneste i Helligåndens smeltedigel. Herrens tjenere som kjemper med sitt kall, vil - lik Jona - kunne havne i ubalanse i egne liv. I bønnens rom gjenvinner vi balansen i eget liv og i forholdet til Guds kall. I bønnens liv og kamp forenes vi med Jesus Kristus på hans vei gjennom kors og trengsel til oppstandelse og nytt liv.

For det tredje skal kapellet være forankret i fellesskapets større rom: *Han har skapt oss, og ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han vokter.*

I nattverdsliturgien får vi kjenne det større fellesskap som sprenger grenser for tid og rom - den dype enhet med Guds folk på alle steder og til alle tider.

Dette kommer bl.a. til uttrykk ved de land og kulturer som er representert blant studentene her og gjennom det samarbeid som er etablert med andre kirkesamfunn. I dag lengter vi etter en mer fulltonig enhet og et bredere alterfellesskap med kristne søsken i andre kirker. Det er fremdeles splittelser og skiller som skal heles. Samtidig skal dette hellige rom og nattverdets måltid gi oss visshet, visjon og håp om det større fellesskap vi tilhører i Herren Jesus Kristus - og med hans menighet i himmelen og på jorden.

Og mens vi er underveis til en større synlig enhet, feirer vi den som ikke alltid er så lett å få øye på, men som likevel er der, forankret i Faderens og Sønnens og Helligåndens kjærlighet.

Ole Chr Kvarme er biskop i Oslo. Andakten er et konsentrert utdrag av talen han holdt under vigslingen av MF-kapellet onsdag 22. mars i år, med utgangspunkt i Salme 100.

Påske- gudstjeneste

Like etter påske var studenter og ansatte samlet til gudstjeneste i Majorstua kirke. Student Lena Rebekka Morken Risnes deltok med vakker solosang. Kirken var pyntet, nattverdsbordet dekket og lærere og studenter samlet seg ved alteret.

Kapellan Hanne Elstrom var predikant i gudstjenesten.

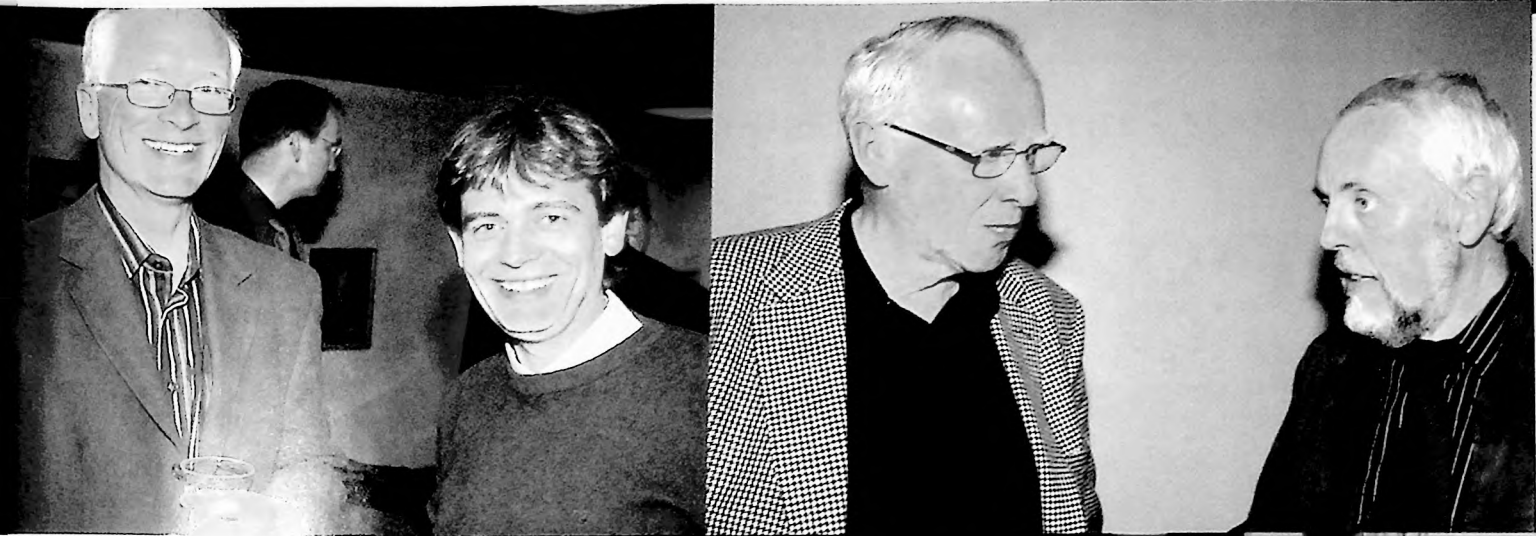

Vigsling av kapellet

MF kapellet har ikke vært vigslet tidligere, men 22. mars var det høytidelig vigsling av MF-kapellet ved biskop Ole Kristian Kvarme.

Fra venstre studentprest Elisa Stokka, biskop Ole Kristian Kvarme, rektor Vidar L. Haanes og praksisleder Margareth Glad.

Glimt fra Forstanderskapet

Mandag 24. april var MFs forstanderskap samlet til møte. Her noen glimt fra denne dagen.
 Bildet over: Sven Holmsen og Stein Reinertsen. Over til høyre: Styreleder Svein Helgesen (t.h.) i samtale med Oddbjørn Evenshaug.
 Bildet under: Heid Leganger-Krogstad i samtale med Harald Kaasa Hammer i forbindelse med lunsjen.

MFs forstanderskap 2006: Fra venstre: Kjartan Bergslid, Kåre Rune Hauge, Preben Lindoe, Stein Reinertsen, Sven Holmsen, Olav Skjevesland (leder), Oddbjørn Evenshhaug, Erling Birkedal, Kjetil Blimsdag, Ole Christian Kvarme (nestleder), Brita Hardeberg, Tor Arne Berntsen, Harald Kaasa Hammer, Ingunn M Aarseth og David Gjerp.

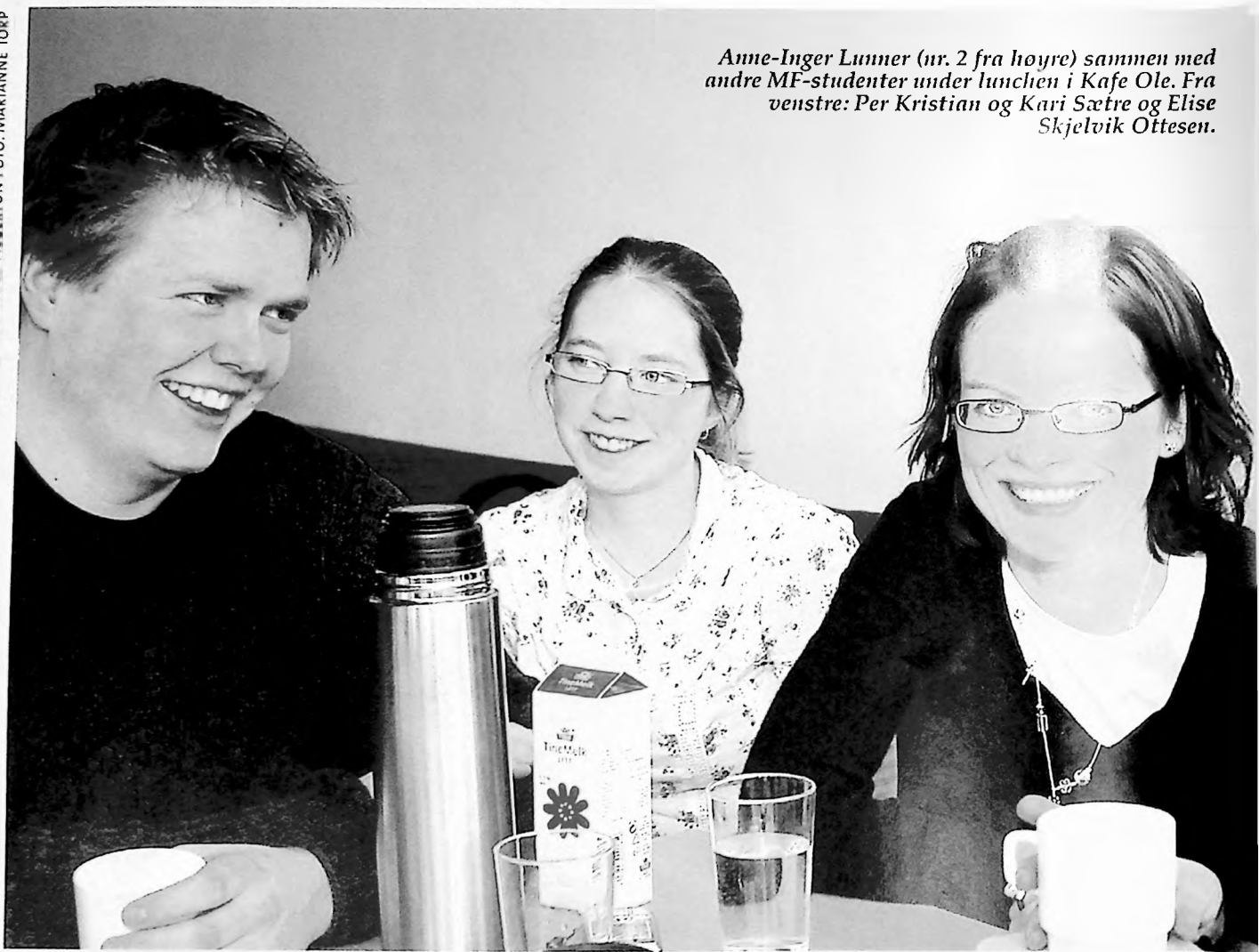
Karaoke!

Student Henrik Barbøl og resepsjonist Kari Kingsrød var blant deltagerne på vårens Karaoke i studentkafeen.

Anne-Inger Lunner har bestemt seg:

– Jeg gleder meg ti

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Anne-Inger Lunner (nr. 2 fra høyre) sammen med andre MF-studenter under lunchen i Kafe Ole. Fra venstre: Per Kristian og Kari Sætre og Elise Skjelvik Ottesen.

Anne-Inger Lunner er ei glad jente. Smilet og latteren satt løst da vi tok en prat med den vordende presten om livet som venter som prest.

Anne-Inger kommer fra Harestua. Etter videregående gikk hun et år på Sagavoll før hun begynte på sykepleien. – Men jeg skjønte etter hvert at det ikke var noe for meg. Så jeg tenkte at et grunnfag i teologi er vel ikke dumt... Jeg hadde egentlig

bare sett for meg et halvt år på MF, men hvorfor ikke hele grunnfaget når jeg først var i gang? Og hvorfor ikke mellomfag også?

Etter mellomfag hadde hun begynt å trives så godt med studiene og MF som studiested at hun gjerne ville fortsette. – Jeg så for meg en jobb i kirken, men turte ikke tenke at jeg ville bli prest; i alle fall ikke med det første. Jeg var egentlig litt beskjeden på det området. Trodde jeg ikke hadde det som trengtes, at jeg ikke var god nok. Det tok litt tid før jeg tok mot til meg og fortalte til folk rundt meg at det var prest jeg ville bli.

– Hvordan vokste prestekallet frem i deg?

– Jeg har ikke hatt noen stor kallsopp-

levelse, men det har vært mange bekreftelser i løpet av livet og studietiden og også en del tilfeldigheter som kanskje ikke har vært tilfeldigheter... Som konfirmant var det blant prestene mange forbilder som betydde mye for meg og for troen min. Det har nok vært med på å lede meg frem til der jeg er nå. Jeg kommer fra et helt vanlig statskirkelig hjem og det er ingen familietradisjon å bli prest.

Etter mellomfaget kjente Anne-Inger en lyst inni seg til å bli prest, men hun sa det ikke til noen. – Det var nok i menighetspraksisen for to år siden at den endelige bekreftelsen kom for min del. Jeg var i Lenvik i Troms sammen med ei vennin-

Å bli prest!

ne. Vi hadde nesten ikke hørt om stedet før vi kom dit, så det var veldig spennende. Der kom jeg inn i et veldig bra miljø. Jeg samarbeidet med flere andre prester og jeg fikk ei god venninne der oppe som ganske nylig hadde blitt ordinert som kappelan. Hun var ung og vi fikk god kontakt. Hun ble et godt forbilde for meg i en viktig tid. Jeg hadde jo aldri holdt en andakt eller døpt noen, så jeg var veldig «gira». Folk kunne til og med si at presten var gladere enn dåpsfølget da jeg hadde forrettet dåp! Men jeg var bare så glad for at alt hadde gått bra!

– *Hvordan ser du for deg livet som prest?*

– Først og fremst vil jeg bare si jeg føler meg heldig som vet hva jeg vil bli. Jeg kjenner mange som fortsatt er usikre. Da jeg begynte på sykepleien, var det et valg basert

på mange andres meninger. Nå kjenner jeg at dette virkelig er mitt eget valg. Jeg er egentlig ei jente som ikke liker å stikke meg frem så mye. Derfor har jeg tenkt mye over det paradoksale at tjenesten som prest blir å vise seg mye frem. Men så lenge jeg husker på at dette er en tjeneste for Gud og at det ikke er meg selv jeg skal representere, så går det bra. Det er noe som skjer når man tar på seg alban. Jeg representerer ikke lenger bare Anne-Inger, men Gud og hans rike. Og det er godt å tenke på.

– Jeg er heller ikke noen superakademiker, jeg er mer en sosial relasjonsbygger. Jeg brenner for å se mennesker, noe som har sammenheng med erfaringer som jeg selv har gjort av å bli sett og bekreftet av andre, og hvor viktig det har vært for min del. Jeg tror kirken trenger et stort mangfold av prester.

«Prestungen»

Anne-Inger har vært flere steder i løpet av sine 4 år på MF; Lenvik i Troms er såvisst ikke det mest ekstreme hun har vært borti. Julia 2004 tilbrakte nemlig Anne-Inger på Asgard A-plattform på Haltenbanken. Halvannen times helikoptertur vest for Kristiansund.

– Jeg skulle jo ikke være der hele jula, men jeg ble værfast, ler hun. – Det var en bekjent som spurte om jeg kunne tenke meg å ha et par julegudstjenester der ute og det kunne jeg ikke si nei til. Men det er jo et litt manddominert miljø der ute, og de fleste var eldre enn meg, så jeg ble bare kalt for «prestungen»! Mange ville kanskje tatt det fornærmede, men jeg syns det bare var morsomt.

Anne-Inger tror det er viktig å ha forskjellige praksiserfaringer med seg i bagasjen for man trer ut i tjenesten for fullt. Hun kommer til å ha et fem-ukers vikariat i Telemark i sommer, og hun vurderer også å ta et år i forsvaret når hun er ferdig utdannet.

Å være noe for andre

Det kan nesten se ut som hun ikke klarer å vente de to årene hun har igjen av utdanningen.

– Ja, jeg innrømmer at jeg er veldig tent, men samtidig kjenner jeg meg ydmyk overfor den store jobben livet som prest er. Jeg kan av og til tenke at det skal bli gøy å bli ferdig, men jeg er tross alt bare 24 år. Kanskje er jeg ikke helt klar for prestegjerningen enda; husk det er en svær oppgave. Men jeg gleder meg! Det er en utrolig betydningsfull jobb. Det å være der for mennesker, og betjene dem i viktige faser i livet og følge enkeltmennesker fra dåp til begravelse. Det å bety noe for andre mennesker, hva er egentlig større enn det?!

Ny bok om å gjøre de «de store ordene» tilgjengelige

Flere MF-ansatte har medvirket til realiseringen av boken «De store ordene» som nylig utkom på Luther forlag. Intensjonen med boken har vært å beskrive 25 sentrale kristne begreper som tro, tvil, synd og nåde osv. på en måte som gjør dem mer allment tilgjengelige. 25 bidragsyttere fra ulike kristne sammenhenger er blitt bedt om å gi disse ordene et nytt språk for vår tid. Resultatet er blitt en bok med mange nye perspektiver og et rikt språk.

10. mai ble boken presentert på MF gjennom foredrag og panelsamtale der flere av bokas skribenter medvirket.

Til Lys&Liv sier stipendiat Tone Stangeland Kaufman (bildet) at hun har hatt stor nytte av en tilsvarende bok som kom ut i Sverige for noen år siden.

– Boken har en bred målgruppe, den kan brukes på ulike måter, også i prekenforberedelser, sier Kaufman.

Bidragsyttere fra MF er Leif Gunnar Engedal, Jan-Olav Henriksen, Halvør Nordhaug og Elisa Stokka.

Sammen med Tone har Birgitte Bjørnstad Sæbo vært redaktør for boken.

NT - Det nye testamente ● GT - Det gamle testamente ● KH - Kirkehistorie ● ST - Systematisk teologi ● MV/RV - Misjonsvitenskap/Religionsvitenskap
 ● RP - Religionspedagogikk ● PT - Praktisk teologi ● TK - tverrkulturell kommunikasjon ● RS - Religions sosiologi ● Ungdom, kultur og tro

fakultetets ledelse

lærere

Vidar L. Haanes, rektor professor KH

Sverre Dag Mogstad, prorektor professor RP

Torleiv Austad, professor ST

Leif Gunnar Engedal, professor PT

Tormod Engelsen, professor MV/RV

Ann-Kristin Fauske, prosjekt/høyskoleleitet (engasjement)

Roar Forland, førsteamanuensis MV/RV

Inger Furseth, professor I RS

Margareth Glad, praksisleder/ universitetslektor

Peder Graven, professor KRL

Harald Hegstad, professor PT

Gunnar Heiene, professor i etikk

Jan-Olav Henriksen, professor ST

Morten Holmqvist, universitetslektor UKT (engasjement)

Geir Otto Holvik, førsteamanuensis UKT (engasjement)

Reidar Hvalvik, professor NT

Sjur Isaksen, universitetslektor i sjelesorg

Hans Kvalheim, professor NT

Heid Leganger Krogstad, førsteamanuensis RP

Hanne Løland, universitetslektor GT (engasjement)

Halvor Nordhaug, praktikumsektor

Kristin Nørseth, universitetslektor KH (engasjement)

Bernt I. Ottestad, professor KH

Arild Romarheim, førsteamanuensis

Karl Olav Sandnes, professor NT

Astrid Sandmark, universitetslektor PT

Kjell Olav Sannes, professor i dogmatikk

Kristin S. Scheien, universitetslektor i liturgikk

Jan Schumacher, førsteamanuensis KH

Oskar Skarsaune, professor KH

Terje Stordalen, professor GT

Svein Olaf Thorbjørnsen, professor i etikk

Hanne Birgitte Svål Tveito, universitetslektor NT

Glenn Wehus, universitetslektor Gresk (vikar)

Andrew D. Wergeland, universitetslektor GT/hebraisk

Karl William Weyde, professor GT

Lars Østnor, professor ST

Tron Egermoen, PT

Kjetil Frøheim, ST

Gard Granerød, GT (NFR/M)

Joar Haga, KH

Sigurd Hareide, KH

Erin Hoel Hauge, NT

Terje Hegertun, ST

John Wayne Kaufman, KH

Tone Stangeland Kaufman, PT

Helene Lund, ST

Bård Erik Hallen, Nordheim, PT

stipendiater

Line Marie Onsrud, RV

Merethe Roos, KH

Kristin Moen Saxegaard, GT

Espen Schjetne, RP

Arle Sovik, ST

Irene Tvedr, ST

Jørn Varhaug, GT

Johanne Thornes, (NFR) filosofi

stab

Arne J. Eriksen, plan- og kvalitetsjef

Hildgunn Hennum, Høyskoleorganisasjonskonsulent

Eli Anne Kjølborg, sjefssekretær

Øystein Lund, studiestjef

Nils Aksel Røsvåg, forskningsleder

Ann Midttun, etter- og videreutdanningsleder/universitetslektor

Anna Grønvik, studieveileder

Ida Katrine Hatlevik, studieveileder

studie- og forskningsadministrasjon

bibliotek

John-Arne Jensen, studieveileder

Rune Vik, studieveileder (vikar)

Pirjo Krabbe, studiekonsulent

Mart Spydevold, konsulent

Claudia S. Talgo, førstekonsulent

Marie Luise Diehl, internasi. konsulent

Elna Strandheim, biblioteksjef

Inger Johanne Gillebo, bibliotekar

drift - fellestjenester

Hanne Raket Lovaas, konsulent

Mette Rokke, bibliotekar

Bente Røren, bibliotekar

Endre Epland, vaktmester

Knut Kitchen Døderlein, betjent

Grethe Helene Juul, sekretær

Kari Kingsrød, resepsjonist

Ellen Irene Veili, kantineassistent

informasjon

Marianne Torp, informasjonsleder

Maylen Nupen, rekrutteringskonsulent

Pal Myklebust, IT-leder

Lars Moe, IT-konsulent

Hilde Kr. Hasvold, økonomisjef

Johannes Gullbrå, økonomikonsulent

Inger Helene Vestol, konsulent

Gunnar Wang, førstekonsulent

IT

økonomi

studentprester

Elisa Stokka

Olav Tromborg

Geir Otto Holmås (nr. 2 fra høyre) sammen med fra v: opponentene Samuel Byrskog og Tirid Seim Larsen. Rektor Vidar L. Haanes ledet disputasen.

Geir Otto Holmås har forsvart sin doktorgrad om bønn. Han spør også:

Hvor går NT-faget?

Geir Otto Holmås har forsvart sin doktoravhandling om bønnens funksjon i det lukanske tobindsverket, og han har tanker om NT-fagets plass og betydning i teologistudiet.

Geir Otto Holmås ble ansatt som stipendiat i Det nye testamente ved MF i 1999, og har siden 2003 vært universitetslektor ved fakultetet. 24. mars i år forsvarte han avhandlingen «Prayer and Vindication: The Theme of Prayer within the Legitimizing and Edifying Context of the Lukan Narrative» for den teologiske doktorgrad.

- Avhandlingen er en bredt anlagt undersøkelse av bønnens litterære og teologiske funksjon i tobindsverket

Lukas/Apostlenes Gjerninger (Apg), forteller Geir Otto til Lys og Liv.

Lukas – bønnens evangelist

- At Lukas skriver betraktelig mer om bønn enn de andre evangelistene, er en kjensgjerning i forskningen. I Lukasevangeliet kommer de fromme i Israel som ber i brennpunktet i kapittel 1-2, og fra kapittel 3 er Jesu bønneliv og Jesu undervisning om bønner til disiplene et stadig tilbakevendende fokus. Bønnen hos Lukas har da også vært tema for flere avhandlinger og en rekke artikler tidligere. Jeg oppdaget imidlertid på et tidlig tidspunkt at bønnens plass og rolle i Lukas' «andre bok», Apostlenes gjerninger, har vært temmelig stemoderlig behandlet. Mitt utgangspunkt for avhandlingen var egentlig å ville fylle dette forskningsmessige hullet; jeg ville analysere og bestemme bønnens funksjon i Apostlenes gjerninger som fortelling. Etter hvert som jeg jobbet med tematikken, innså jeg hvor uløselig fremstilling-

en i Apostlenes gjerninger er knyttet til det vi finner i Lukasevangeliet, og at det heftet flere problemer ved det som så langt har vært skrevet om bønnens teologiske og litterære betydning også i Lukasevangeliet. Resultatet har blitt en avhandling som trekker inn et bredt materiale fra både Lukasevangeliet og Apostlenes gjerninger. Målet har vært å gi en helhetstolkning av bønner i tobindsverket ved å tolke de mange tekstene som dreier seg om bønn i rammen av Lukas/Apg som en sammenhengende og progressivt løpende fortelling. Med et slikt tilnærming mener jeg også å ha kastet nytt lys over mange enkelttekster som omhandler bønn, sier Geir Otto.

Bønnens funksjon i Lukas/Apg

- Hovedtesen i avhandlingen er at bønner i Lukas/Apg både har en legitimerende funksjon og er forbundet med et didaktisk, formanende sikte. Det er i dag en vanlig oppfatning i forskningen å oppfatte Lukas/Apg som en legitimasjons-

fortelling for den urkristne bevegelse. Tobindverket rommer en historiefortelling som har til hensikt å gi Lukas' troende lesere på slutten av det første århundre identitet og styrket selvforståelse ved å fortelle dem hvem de er og hvor de kommer fra, Lukas skriver for å legitimere Jesusbevegelsen som endetidens sanne gudsfolk, i kontinuitet med det trofaste Israel i fortiden. Henvisninger til bønn forekommer gjennom hele Lukas/Apg. Svært ofte finner vi referanser til at fortellingens hovedpersoner ber på strategiske punkter eller ved viktige nyansatser i det frelseshistoriske forløp som Lukas beskriver. Et fokus på bønn er dessuten nesten alltid forbundet med at Gud griper inn med hjelp og innfrir frelsesloftene. Det jeg forsøker å vise i avhandlingen, er at bønner er direkte relatert til Lukas' legitimeringsprosjekt ved at den demonstrerer at Israels Gud står bak «det som er blitt oppfylt iblant oss» (Lukas 1:1) og har gitt det sitt «godkjenningsstempel», sier Geir Otto.

– Samtidig vil Lukas tilskynde sine lesere til utholdende bønn. Det bonnedidaktiske anliggende i Jesu bonneundervisning i Lukasevangeliet synes å være tydelig orientert mot en endetidshorisont. Gjennom hele sin fortelling bevitner Lukas hvordan Gud stadig har innfridd frelseshåpet som svar på de trofastes utholdende bønn. På samme måte forsikrer Jesus i sin bonneundervisning at Gud vil endelig

innfri frelseshåpet ved Jesu gjenkomst for de trofaste som utholdende ber til ham om forløsning. Det gjelder om å ikke gi opp, men å bevare det håp og den tro som gir seg uttrykk i levende bønn!

Relevans og integrering

Som lærer i Det nye testamente har Geir Otto gjort seg en del refleksjoner omkring NT-fagets profil i rammen av profesjonsstudiet ved MF. Han mener at tiden er moden for en ny gjennomtenkning av premissene for og utformingen av NT som teologisk studiefag. Dette var tema i en av prøveforelesningene.

– Jeg har tillatt meg å stille noen kritiske spørsmål til tilnærmingen og vektleggingen i NT-faget i rammen av profesjonsstudiet på MF. Jeg synes å registrere at vårt fag, i likhet med de andre disipliner som tradisjonelt er blitt kalt teologiens historiske disipliner, opplever noe av en relevanskrisen i dag. Det er for eksempel relativt få studenter som velger fordypning i bibelfag, selv om mange nok kan gi uttrykk for at de kunne ønske å studere det bibelske materiale nærmere. Videre strever vi fortsatt med å få til en reell faglig utveksling mellom bibelfagene og den systematiske og den praktiske teologi, slik at teologien kan bli et integrert foretagede. Jeg er opptatt av at bibelfagene må orientere seg på en måte som åpner i større grad for dialog med vår egen aktuelle kontekst og dermed med de øvrige teologiske disipliner.

Jeg mener at vi sliter med en tung arvdere NT-faget er blitt forstått ensidig som en historisk disiplin og der betydningen av den sosiale og kulturelle konteksten vi befinner oss i når vi tolker tekster, i stor grad er blitt ignorert.

På MF har vi nå fått et profesjonsstudium i teologi som ifølge sin overordnede målsetning vil hente sine avgjørende problemstillinger fra den kirkelige og religiøse erfaringen og fra den tjeneste i kirke og samfunn som studiet sikter mot. Jeg mener dette må få konsekvenser for studiet av Det nye testamente. I prøveforelesningen min introduserer jeg noen eksempler på det jeg har kalt en *kritisk teologisk hermeneutikk*. Det dreier seg om en tilnærming til de bibelske tekster som fokuserer på tekstene som teologisk-litterær kommunikasjon, som klart vedkjenner seg et kristent teologisk utgangspunkt, som er innrettet på dialogen med de andre teologiske disipliner, særlig den systematiske og den praktiske teologi, som tydelig erkjenner det kontekstuelle ved enhver tolkning, og som derfor er selvevaluerende og refleksiv. Her tror jeg vi kan hente viktige impulser. Det er en hermeneutikk jeg tror kan vise seg å bli retningsvisende i tiden som kommer for en eksegetisk virksomhet som både vil fremstå troverdig som akademisk diskurs og som definerer seg eksplisitt ut fra en teologisk-kirkelig kontekst, avslutter Geir Otto.

Ikke gjøre alt...

Jeg skal si deg noe, kjære MF-student: du gir penger til nødhjelp. Ja, det stemmer. Nå tenker jeg ikke på alle de tusener på tusener som du bruker av studielånet hver måned på ditt lille fadderbarn i Russland eller (og helst) i Afrika. Eller at litt av skatten du betaler av dine surt ervervede ekstrajobbpenger går til nødhjelp. Nei, jeg tenker MF-Studentenes Hjelpefond.

Fra spøk til alvor så er dette en ganske genial greie. Vi gir i år 55.000 kr til organisasjonen Åpne Dører og deres arbeid blant krigsrammede barn i Nigeria. Dette er penger som kommer fra semesteravgiften, Så du har din del i det, du og.

I det hele tatt så er vi ganske flinke til å gi penger her til lands. Jeg trenger jo ikke å si det, men siden vi liker så godt å høre det: vi gir klart mest penger pr. innbygger til nødhjelp, av alle land i hele verden. Vi kunne jo lett ha disponert pengene på en annen måte. Det finnes nok av eksempler på land som gjør nettopp det. Men kanskje det sitter litt i ryggraden at det ikke er så lenge siden vi ikke var så rike her til lands.

Hvor befinner så du deg i denne kollektive gavmildheten? Nå tenker jeg ikke på om du gir eller ikke, men reflekter du over hvorfor Norge gir så mye? Hvem er det vi prøver å hjelpe?

Ofta, når det er reportasjer på tv om sultkatastrofer og lignende, slår jeg over på andre kanaler. Fordi jeg får en flau smak i munnen. Her sitter jeg, mett og god og ser på deg mens du lider. Jeg vet at for den ekstra store burgeren på McDonald's som jeg spiste i dag, kunne jeg betalt mat for deg ganske lenge. Men jeg synes tydeligvis ikke så synd på deg. Jeg tenker at jeg må jo gjøre noe! Men det er lett å si til seg selv: «du kan jo ikke gjøre alt». Og da blir det vel kanskje til ingenting.

Det er ganske langt fra «noe» til «alt». Jesus har bedt oss gjøre noe. Kanskje består det i å ha et fadderbarn. Eller i å ta et år permisjon for å undervise unger i Somalia. Det handler verfall om å bry seg. Så neste gang bor jeg slå av tv-en, gå ut og gjøre noe. Hvis ikke jeg finner en god film da...

Anders Bergh
er leder av
Studentrådet

101-årige Johannes Bondevik har vært MF-giver hele livet:

MF har vært et viktig korrektiv

TEKST OG FOTO: FRODE RABBEVÅG

– Det har vært veldig viktig å ha en institusjon som Menighetsfakultetet. Undervisningen der har vært en nødvendig korleksjon til den teologiske undervisningen ved Universitetet.

Den som sier dette er 101-årige Johannes Bondevik. Han er født to år før MF ble stiftet, og har i en årrekke vært en solid støttespiller og en som har vært opptatt av at både lærere og prester skal ha en solid plattform for de skal ut i sin tjeneste.

– *Sommen din, Kjell Magne, valgte å studere ved MF. Satte du pris på at han valgte en slik utdanning?*

– Ja, jeg var glad for at han ville gå den veien, svarer 101-åringen og forteller videre om sin egen utdanning.

Langt lærerliv

Han tok sin lærerutdanning ved lærerskolen på Stord. Senere ble det ulike kurs, blant annet ved August Abrahams stiftelse i Sverige.

– Stord var en god læreplass. Da jeg begynte der, var det stor mangel på lærere og de som hadde utdanning kunne velge og vrake i stillinger. Men da jeg var ferdig utdannet, var alt snudd på hodet og mange lærere gikk ledige. Jeg var heldig og fikk overta en lærerpost på Voss og senere i Ardal i Sogn. Etter noen år kom det forespørsel om jeg kunne flytte til Molde og overta som rektor ved Rauma Folkehøgskole.

Johannes Bondevik flyttet til Molde i 1946, og fikk 27 gode år ved skolen før han ble pensjonist.

– Jeg har ikke angret i ettertid på at jeg sa ja til rektorjobben ved Rauma. Gjennom et langt yrkesliv i skoleverket har jeg møtt mye fin og positiv ungdom. Jo, jeg har likt meg godt i skoleverket.

Skulle studert mer

– *Du har ikke angret på at du selv ikke studerte videre, for eksempel teologi ved Menighetsfakultetet?*

– Jeg har nok ofte i ettertid angret på at jeg ikke studerte mer, og teologi er absolutt et fagområde jeg kunne tenkt meg og gått dypere inn i. Men i ungdomsåra var jeg slik at jeg skulle gjøre alle ting så fort. Da tok et høyere studium altfor lang tid, sier Bondevik.

Selv om han nylig fylte 101 år, følger han godt med både hva som skjer i skoleverket og i samfunnet ellers. De siste månedene har han bodd ved Råkhaugen Omsorgssenter i Molde, og på rommet sitt har han både aviser, blader og bøker han leser i og følger med på hva som skjer i samfunnet.

– Jeg holder meg nok ikke like godt oppdatert som da jeg arbeidet i skolen selv, men prøver å følge med på hva som skjer både i skoleverket, i politikken og i samfunnet, sier Johannes Bondevik.

En glede å gi

– Du har i mange år vært en trofast giver og støttespiller til Menighetsfakultetet. Hva betyr det for deg selv å være giver både til denne institusjonen og til andre?

– For meg er det en glede å få være med på å støtte det jeg tror på og som er viktig, poengterer Johannes Bondevik.

Fagkonferanse om ungdom, kultur og tro på MF til høsten:

«La riket ditt komme»

28. til 30. september er dager som kommer til å stå i ungdommens tegn på MF. Da går det av stabelen en storstilt fagkonferanse om ungdom, kultur og tro.

Sammen med Kirkerådet, Norges KFUM /KFUK, høyskolen Diakonova og KA setter MF fokus på ungdomsarbeid. I tre dager vil fakultetet være fylt til randen med ungdomsarbeidere fra kirker og organisasjoner over hele landet, håper arrangørene.

– Vi ønsker at hele MF skal merke at det satses på ungdom, sier Astrid Sandsmark (bildet), programansvarlig for UKT-bacheloren og kontaktperson for konferansen.

– Vi tror vi er med på å lage en bedre kirke med dette. Vi må sette et større fokus på ungdomsarbeid og løfte det høyere opp på agendaen for kirker og organisasjoner. Det er mange organisasjoner og kirker som lager bra konferanser, men det er i stor grad «how to do»-konferanser. Vi ønsker med denne konferansen å reflektere over praksis, en fagkonferanse omkring nettopp temaene ungdom, kultur og tro. Slike konferanser er det få av...

Et glimt av Gud

– Hva er målet med disse dagene?

– Vår bønn er nettopp det som er konferansens motto: la ditt rike komme! Vi ønsker at alle som deltar skal få et glimt av Gud. Det åndelige perspektivet er veldig viktig. Som kunnskapsinstitusjon har MF mye å bidra med, men vi ønsker å legge til rette for at folk skal få et emosjonelt og erfaringsmessig påfyll også. Derfor blir kapellet veldig viktig disse dagene.

Astrid kan fortelle at drømmen om å få til en slik konferanse har ligget der helt siden UKT ble startet.

– Mens dette er et nytt fagområde i

Astrid Sandsmark håper at det skal bli trangt på MF under fagkonferansen for ungdom til høsten.

Chap Clark (t.v.) og Pete Ward holder forelesninger under fagkonferansen. Ward har allerede besøkt MF.

Norge, har land som England og USA jobbet i mange år med konferanser av denne type. Og vi har lenge hatt lyst til å få med oss noen av de som har mest erfaring på området. Chap Clark (bildet over) og Pete Ward er blant dem. Vi tror virkelig at disse to kan bidra med fornyelse og faglig inspirasjon. Det kommer fint besøk både fra USA og England. Chap Clark er professor innenfor fagområdene ungdom, familie og kultur ved Fuller Theological Seminary i Los Angeles. Han har både jobbet med kirkelig ungdomsarbeid i en årrekke og skrevet mange bøker. Pete Ward er dr. theol. ved Kings Collage i London. Han driver nå med forskning innenfor populærteologi og kultur og besøkte MF tidligere i vår.

Tenkning og praksis

– Hvem andre er med og bidrar?

– Internettidene våre viser at vi har en rekke ulike bidragsytere, både fra luthersk og frikirkelig hold. Blant annet kommer Mikael Berg, lovsangsleder i Sub

Church og Christoffer Svartdahl, ungdomspastor i Filadelfia Oslo. Vi tror at vi har en god ekumenisk bredde.

I konferansebrosjyren går det fram at konferansen vil gi innspill til tenkning og praksis rundt ungdom, kirke, spiritualitet og livsmestring. De tre dagene er blitt tildelt hvert sitt tema. Den første dagen vil ta opp temaet «ungdom og kirke», der man vil se på de ulike mulighetene og utfordringene unge har i forhold til kirken. Den andre dagen tar opp «ungdomskulturelle uttrykk. Der vil det blant annet bli snakket om alt fra ungdomslovsang, hip hop, og til japanske tegneserier. Den tredje dagen er temaet «ungdomsdiakoni», der det vil bli lagt vekt på kirkens møte med de unges sårbarhet og smerte.

Hver dag er flere timers verksteder der ungdomslederne deltar med sine bidrag.

– Dette tror vi er viktig for å aktivisere deltakerne. Spesielt gjelder det fredagen der temaet er ulike kulturelle uttrykk. Der blir det mye å gjøre i verkstedene.

Håper på 200 deltakere

– Hvor mange regner dere med vil komme?

– Vi håper på 200 deltakere. Og kommer det flere, flytter vi bare ut fra auditoriet og inn i kantina. Jo flere jo bedre! Målgruppen vår er bred. Alle som jobber med ungdom, enten de er frivillig eller ansatt, alt fra studenter til prester og pastorer, folk som jobber i kirker eller organisasjoner. Alle er velkomne, uansett bakgrunn. Dette vil bli tre dager i ungdommens tegn, og hele huset kommer til å merke det!

Studenter og kolleger om Bjørn Helge Sandvei som lærer og turlleder:

-En pedagog av Guds nåde

Bjørn Helge Sandvei har hatt sitt siste semester som gresklærer ved MF. Etter 33 år ved fakultetet får han varme omtaler fra både kolleger og studenter.

TEKST: TERJE HIGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

- Bjørn Helge har en flott evne til å inspirere og levendegjøre et fag som i utgangspunktet er temmelig utilgjengelig, sier Lena Rebekka Risnes (bildet), en av Sandveis studenter for et par år tilbake. - Alle som har vært så heldige å ha lært gresk under Bjørn Helge, kjenner hans teknikker. Alt fra de sinnrike og fargesprakende transparensystemene til aktualiseringen av bibeltekster gjennom gjennom for eks. dramatiseringen av bryllupet i Kana, forteller Lena (se bildet til høyre).

- Bjørn Helge lot oss aldri glemme hvorfor vi studerte gresk. Han formidlet tro gjennom forelesningene, bl.a. ved å la oss lese kirkeårets bibeltekster og gi oss salmer på gresk. Et oldtidsfag som koiné- gresk klarte han å gjøre livsnært og levende. Han hadde også stor omsorg for studentene, særlig hvis noen av oss følte at vi hang etter. «Her presterer vi ikke - her plasker vi sammen», kunne han si.

- Og hvert semester inviterte han studentene hjem til seg på gresk aften. Og etter eksamen kom det brev til oss i posten der han gratulerte oss med resultatet - og inviterte oss til fordypningsstudier. Snakk om lærer! slår Lena fast.

Professor Torleiv Austad (bildet) var med på den verrfaglige turen til Lilleasia som MF arrangerte i april, og som ble ledet av bl.a. Bjørn Helge. Han har dette å si om ham som turlleder og kollega: - Bjørn Helge er uhyre kunnskapsrik både når det gjelder bibelhistorien, kulturen, språket og arkeologien. Han er en pedagog av Guds nåde og har en evne til å framstille historien på en enkel, levende og trefende måte. Derfor har han en stille autoritet i kraft av sin innsikt og erfaring. Han har også et øye for den enkelte deltaker og er sosial og flink til å fange opp deltakernes interesser og behov.

- Vil han bli savnet som kollega?

- I høyeste grad. Jeg gråter ved tanken på at han skal slutte, men håper likevel at han kan trekkes inn og brukes ved spesielle anledninger og ved turer til antikkens og nytestamentets riker.

MF arrangerte i dagene 1.-11. april en tverrfaglig studietur i Lilleasia (Patmos/Tyrkia), med faglig fokus på særlig Johannes' Apenbaring og de 7 oldkirkelige konsilene. Turen hadde 35 deltagere, og ledere var Reidar Hvalvik (NT), John Kaufman (KFD) og Bjørn Helge Sandvei. Turen begynte med lesning av hele Apenbaringsboken på Patmos, før rundreisen til de 7 sendebrevsbyene som blir omtalt i boken. I ruinene av konsilkirken i Nikaia (dagens Iznik) feiret gruppen gudstjeneste på Palmesøndag (bildet). Professor Torleiv Austad prekte og ledet forsamlingen i den nikaenske trosbekjennelse - i Nikaia! Foto: Aslaug Sikveland Haugen.

Bryllupet i Kana på gresk! Som en del av greskundervisningen blir bryllupet i Kana fremført som skuespill og tekstene lest på gresk. Dette er et av uttrykkene for Sandveis pedagogikk. Her er noen av hovedpersonene som deltok. Fra venstre Baguma Buranga som Jesus, Kristin Brandsæther som bruden, Hogne Schie som brudgommen og Hilde Heilmann som Maria. Dessuten deltok Gunnhild Nordgaard Hermstad som evangelist.

Tidligere MF-student fra Kenya drept i flyulykke

Tidligere MF-student, biskop William Waqo i Kenya er død

En av Menighetsfakultetets tidligere studenter, biskop William Waqo i Kenya, døde i en tragisk flyulykke i Marsabit i Nord-Kenya den 10. april, 42 år gammel. Sammen med en delegasjon bestående av parlamentsmedlemmer og høytstående statlige tjenestemenn var han på vei til en fredskonferanse i hjembyen nord i landet da flyet styrtet i en fjelltopp like før landing. Fjorten av de sytten om bord omkom, inkludert alle fire parlamentsmedlemmene fra området. Ved begravelsen var Kenyas president og en rekke høytstående ministre og embetsmenn til stede.

Biskop William Waqo kom til Menighetsfakultet på et statlig stipend i det såkalte kvoteprogrammet i 1997 og tok mastergraden i 1999. Han skrev en masteravhandling om møtet mellom kristendom og islam i Nord-Kenya. Han kom selv fra en muslimsk familie og måtte lide mye da han ble en kristen. Han ble utstøtt av hjemmet av sin far, men beholdt omsorgen for sin familie og andre muslimer og ønsket å formidle evangeliet til dem på en måte som både var preget av dialog og av tro på Jesus som den eneste vei til frelse. Også kona hans, Naomi, tok mastergraden på Menighetsfakultet og ble den første kvinnelige anglikanske presten som kom fra Boranafolket i Nord-Kenya. Sammen hadde de fire barn. De to eldste var med dem i Norge og kunne som barn snakke fire språk: det lokale Boranaspråket, swahili, engelsk og norsk.

Både William og Naomi ønsket å reise tilbake til hjemstedet i Nord-Kenya og arbeide som prest og evangelister der blant muslimer og tilhengere av afrikanske tradisjonelle religioner. Med sin ydmyke og modne krist-

Biskop William Waqo (42) døde 10. april i en flyulykke i det nordlige Kenya. Han etterlater seg kone og fire barn.

ne holdning vant han seg snart respekt som en klok og tydelig leder. Det gikk derfor ikke lenge før han ble valgt til biskop, og etter vanskelige overveielser flyttet de til hovedstaden Nairobi i 2002. De siste tre årene var biskop William Waqo generalsekretær for den anglikanske kirken i Kenya og personlig assistent for erkebiskopen, som er kirkens overste leder.

William Waqo ble kjent i hele Storbritannia da han i påsken 1998 vandret fra by til by med en kamel for å samle inn penger til en skole i Nord-Kenya. Dette området har i mange år vært preget av motsetninger mellom de ulike etniske gruppene i området, men William Waqo tok aldri parti i disse stridighetene. Han gav livet på en fredsmisjon som skulle forsøke å skape forsoning mellom de stridende gruppene, en konflikt som hadde kostet mange menneskeliv.

Biskop Waqo hadde et klart evangelisk budskap og et dypt engasjement for sitt folk. Tross sin relativt unge alder var han en

betydelig afrikanske kirkeleder, og hans bortgang er et stort tap for hele den kristne kirke i Kenya. Men størst er tapet for Naomi og deres fire barn, den yngste bare tre uker gammel da faren døde.

Masterstudent William Waqo skrev en andakt i Lys og Liv med tittelen: Hva koster det å være en Jesu disippel? Der skrev han bl.a.: «Etterfølgelse, slik vi forstår det i evangeliene, er uloselig knyttet til kors og trengsel... Å følge etter Jesus innebærer å gå i hans fotspor. Han talte de fattiges og utstøttes sak. Han var selve manifestasjonen på Guds kjærlighet og kaller oss til å være det samme. Vi er lys og salt i verden, og det forventes mye av oss. Må Gud tilgi oss der vi sviktet og tok feil, og lede oss så vi gjør Hans vilje.»

William og Naomi Waqo fikk mange venner i Norge, og vi håper mange vil huske Naomi og barna i bønn i denne tunge tid.

Tormod Engelsviken

MF Alumni har følgende satsingsområder:

- Månedlige nyhetsbrev på e-post til nettverkets medlemmer
- Invitere jubilerende kull til feiring på MF.
- Gi medlemmene i nettverket informasjon om aktuelle kurs, arrangementer og studieturer i regi av MF.

Dersom du har ideer og tanker rundt hvordan vi kan bruke nettverket vil vi gjerne høre det.

Ta kontakt med Maylen Nupen på tlf. 22 59 05 52 eller send en e-post til maylen.nupen@mf.no

Har du ikke meldt deg inn ennå? Registrer deg i databasen vår. Den finner du her: alumni.mf.no

Tradisjonsrik MF-forening har hatt sitt siste møte

Bak fra venstre Marie Helgerød, Finn Olav Myhre, Arne Aamodt, Bjarne Helgerød, Hans Hagestrande, Bjørg Østby, Malnfrid Sæves og Henrik Sæves. Foran fra venstre: Marit Myhre, Magnhild Aamodt, Magne Gjølberg, Aslaug Gjølberg og Eli Ørka. Fire trofaste medlemmer var ikke tilstede da bildet ble tatt.

MF-foreningen i Rakkestad, som feiret 70-årsjubileum i fjor, hadde sitt årsmøte 2. mai der det ble bestemt å legge ned foreningen.

– Medlemmene er kommet i en alder hvor de ikke makter å opprettholde en ordinær foreningsaktivitet, men som enkeltpersoner vil de fortsatt være opptatt av MF og støtte institusjonen på andre måter, sier tidligere direktør ved MF, Finn Olav Myhre (bildet) som var til stede da foreningen ble besluttet nedlagt. Foreningen i Rakkestad har

vært en av de eldre MF-foreningene, og den ble stiftet i en periode da det ble etablert en rekke slike foreninger i Østfold. Den har fungert i alle år senere og vært blant de drivende og gode foreningene som MF har hatt. I det hele har foreningene vært et bønnnettverk spredt utover landet og mye penger har opp gjennom årene blitt samlet inn.

– Selv om foreningsarbeidet formelt legges ned her og der, vil engasjementet for MF fortsette, påpeker Myhre.

Engasjerte

– Medlemmene i MF-foreningene er nemlig personlig sterkt engasjerte for å få utdannet gagnlige prester. De er opptatt av både den faglige og åndelige standarden ved fakultetet. De spør etter studentene, ber for dem og er ellers opptatt av forhold som er til debatt i kirken, sier Myhre som selv kjenner mange foreninger og som nå på frivillig basis representerer

MF ved foreningsbesøk og i gudstjenester. I høst taler han på fem ulike steder.

– Ordningen med MF-gudstjenester er viktig, og her gjør fakultetet med sin informasjonsleder, Marianne Torp i spissen, en god jobb med å tilrettelegge for det som er direkte møteplasser mellom lokalmenighetene og representanter for institusjonen. Når MF-foreningenes tid etter hvert synes å være over, er det nemlig nødvendig å opprettholde forbindelsen mellom kirke og fakultet på andre måter. Både de jevnligte gudstjenestebesøkene og MF Alumni er derfor viktige i årene som kommer.

Informasjon

Myhre mener informasjon er et nøkkelord for å holde interessen for MF levende utover i landet.

– I denne sammenheng er Lys og Liv blitt stadig viktigere med sin brede og allsidige informasjon, mener Myhre fra sitt hjem i Råde.

Personallytt

Bjørn Helge Sandvei avslutter sin tjeneste som forstelektor i gresk ved MF sommeren 2006. Han har vært ansatt ved MF i 33 år.

Otto Krogseth har vært ansatt som professor II siden august 2003 og avslutter sin tjeneste ved MF til sommeren.

Stian Aarebrot slutter til sommeren som prosjektleder i et samarbeidsprosjekt med Grønland menighet.

Anna Grønvik er fast ansatt som studieveileder fra 1. august 2006.

Sigurd Hareide er ansatt som stipendiat i kirkehistorie fra 1. august 2006.

Bård Eirik Hallesby Norheim begynner 1. september 2006 som stipendiat i praktisk teologi.

Ann-Kristin Fauske er engasjert i halv stilling som prosjektleder/høyskolelærer i forbindelse med et Trosopplæringsprosjekt i samarbeid med Grønland menighet.

Rune Vik vikarierer som studieveileder 2006-2007.

Glenn Wehus er ansatt i et vikariat som universitetslektor i gresk fra 1. august 2006.

Ole Modalsli til minne

Ole Modalsli tok teologisk embetseksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet i 1936, og praktikum året etter. Etter mange år som predikant, forstander og bibelskolelærer i Den evangelisk-lutherske frikirke, vendte han i 1962 tilbake til fakultetet, som lektor i teologi. Han tok doktorgraden i 1965, og ble dosent fra 1967.

MF var Modalslis arbeidsgiver til han gikk av med pensjon i 1983, men fortsatte å være hans arbeidssted i 20 år etter dette. Nesten daglig var han å treffe på MF, i det lille bokmagasinet på biblioteket, der Weimar-utgaven av Luthers samlede verker stod oppstilt. Han hadde sin pult og sin PC, og skrev og skrev. I lunsjpausen gikk han ned i kantina med matpakke og termos, og det er nesten rart å tenke på: Dagens studenter var knapt født da Modalsli gikk av for aldersgrensen, men det er få lærere studentene har hatt så mye kontakt med som nettopp

ham! Og det virket som om han særlig fikk kontakt med de studentene som strevde litt eller hadde vanskeligheter på en eller annen måte.

Familien, og da særlig Martha, fikk vel ikke oppleve en vanlig pensjonist – ikke da han var 70, heller ikke da han ble 80 – eller 90. Men la meg i alle fall si tusen takk – på vegne av MFs ansatte og studenter, for at vi fikk beholde ham så lenge. Ole Modalsli var en god venn og samtalepartner, for både studenter og yngre kolleger.

Det må også nevnes at Ole Modalsli var blant de første som ville åpne MF for studenter fra andre kirkesamfunn. Dette skyldtes nok delvis hans egne erfaringer som medlem av Den evangelisk lutherske frikirke. Selv om Ole Modalsli bare var 6 år gammel da faren, predikanten Sigbjørn O. Modalsli døde, har minnet om faren preget ham sterkt. Under vekelsene i Bergen og i Kristiania for hundre år siden, samarbeidet Sigbjørn Modalsli med de frikirkelige, også med den gjendøpte Albert Lunde. Kanskje tenkte Ole Modalsli også på sin far når

han holdt frem for andre at teologi nok var bra, men det viktigste og mest betydelige et menneske kunne gjøre, var å forkynde evangeliet så mennesker ble frelst.

Ole Modalsli var lekpredikantens sønn som ble teologisk doktor og professor. Doktoravhandlingen hans var tilegnet farens minne: med et av Luther ofte siterte vers fra Danielsboken: Men de forstandige – eller som Luther oversatte det: «Die Lehrer» – lærerne – skal skinne med himmelsk glans, og de som har ført de mange til rettferdighet skal skinne som stjernene, for evig og alltid.

Hvor godt passer ikke dette ordet på Ole Modalsli. Men han var ikke bare en lærer, eller en ensom stjerne – han var også medvandrer, sjelesørger og evangelist:

I den første andakten Ole Modalsli skrev i MF-bladet Lys og Liv, siterer han en salme av sin svigerfar, Sigvard Engeset:

Og gjeng du med i stallen inn, Og tek i fanget broder din Du Herrens fred og hugnad fær, Og arv med dei som frelste er. Halleluja.

Vi lyser fred over Ole Modalslis minne.

Vidar L. Haanes

BANK[®]
– vi vil mer

Sparebanken Pluss Kristiansand
Telefon 38 17 35 00
www.sparebankenpluss.no

Johannesgården

Retreat: 22. - 25. juni

5. - 9. juli

17. - 20. aug.

21. - 24. sept.

11. - 15. okt.

2. - 5. nov.

22. - 26. nov.

22. - 26. des.

Ignatiansk retreat:

28. juli - 6. august

Velkommen avsides også utenom retreatene.

Info og program: tlf. 62 36 01 15
2372 Brottum v/ Lillehammer

www.johannesgarden.no

Asbjørn Finholt Advokat

Postboks 7, 2001 Lillestrøm
Tlf 63 81 60 80

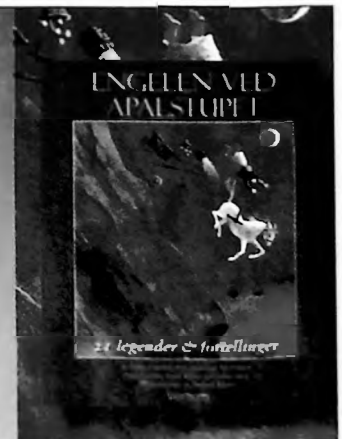
Engelen ved Apalstupet 21 legender & fortellinger

Her finner du noen av de vakreste, klokeste og varmeste fortellingene som finnes. Et funn for alle som er opptatt av å formidle kunnskap, tro og tradisjon – i skolen, i hjemmet og i menigheten. Boka er rikt illustrert.

Verbum

Pris kr 275,-
www.bibelbok.no

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B
R
P
O

Menighetsfakultetet
Lys og liv
MF TFLY
2006 rg. 72 Nr 3
H06000702

SIST, MEN IKKE MINST...

Professor Reidar Hvalvik skal studere bildekunst og oldkirkelige tekster:

Studieopphold i Roma

I august starter professor Reidar Hvalvik på et ett års engasjement ved Det norske institutt i Roma for arkeologi og kunsthistorie. – Jeg gleder meg til å kunne fordype meg i et interessefelt jeg har hatt i mange år, sier han til Lys&Liv.

Professor Reidar Hvalviks spesielle interesse for forholdet mellom religion og estetikk, uttrykt bl.a. i den oldkirkelige bildekunsten, bringer ham til Roma for forskning og undervisning.

TEKST: KRISTIAN HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

- MF og Det norske institutt i Roma (DNIR) – som er en del av Universitetet i Oslo – inngikk i fjor en samarbeidsavtale. Av den grunn fikk også MFs lærere ved juletider tilsendt en stillingsutlysning som omhandlet en «midlertidig tilknytning» til DNIR i inntil ett år. Bakgrunnen for at jeg søkte stillingen var at jeg i mange år har undervist i emnet «Religion og estetikk» ved MF og vært spesielt opptatt av kristen billedkunst. Særlig har den tidlige kristne kunsten i katakombene og på sarkofager i Roma lenge vært mitt interessefelt.

Forskningsprosjekt

– En av betingelsene for å få stillingen var at man hadde et forskningsprosjekt knyttet til Roma. Jeg skal spesielt jobbe med forholdet mellom tidlige kristne bilder og tidlige kristne tekster. Fordi det tidlige kristne bilderepertoaret primært er bibelske scener, er det interessant å se om en kan påvise sammenhenger mel-

lom bruken av tekster og utvalget av bilde<r. Mange av de bibelske motivene forekommer ofte sammen. Spørsmålet er om de bakenforliggende tekstene også forekommer sammen, for eksempel i tidlige kristne prekenes, bønner eller andre liturgiske tekster. Jeg vil prøve å kartlegge dette og håper å komme på sporet av forklaringer på det spesielle utvalget av bibelske motiver. Oppholdet vil gi meg en unik nærhet til de stedene der

kunstuttrykkene forekommer, og jeg håper å kunne få adgang til noen av de katakombene som vanligvis ikke er åpne for publikum. Selvsagt kommer jeg også ofte til å besøke Vatikanmuseet og andre museer i Roma.

Kristen ikonografi

– Ved siden av forskningen skal jeg også å undervise i et kurs om kristen ikonografi for studenter fra norske universiteter. Emnet er et fast tilbud på bachelornivå for studenter

som arbeider med kunsthistorie, middelalderstudier og lignende. Instituttet har tradisjonelt hatt spesifikk kompetanse innenfor arkeologi og kunsthistorie, derav navnet, men jeg oppfatter det slik at man nå ønsker å stimulere til forskning også innenfor andre humanistiske fag. Jeg tror at jeg som teolog kan bidra positivt til å bringe inn nye faglige perspektiver i instituttets virksomhet, avslutter Reidar Hvalvik.